

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 10	Utgitt 12 mars	1948
--------	----------------	------

Innhold.

	Side
Skr. om bruk av gift til fangst av rovdyr i Våler herred, Østfold fylke	171
» om nye helseforskr. for Malm	171
» om at bygningslova og brannlova vert gjeldande for Tysse krins av Samnanger	197
» om do. for et område i Norddal	197
» om å nytta veronal til fangst av rovdyr i Landvik	198
» om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen i Nes herred, Akershus fylke	198
Lov om margarinprodukter	198
» om endr. av midlert. lov om krisetiltak til støtte for landbruket	203
» om erstatning for hvalkokerier og hvalbåter og bruk av hvalkokerier og hvalbåter i medhold av prov. anord., samt erstatn. for overtatt hvalolje, spermasettolje og biprodukter i medhold av prov. anordn.	204
Res. om oppretting av lønnsutvalg til å bistå prismyndighetene	209
» om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Nord-Odal	209

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

27 febr.

Med hjemmel i § 22 i jaktloven av 20 mai 1899 og kgl. resolusjon av 25 september 1931 gis med dette tillatelse til inntil utgangen av mars 1948 å bruke gift til fangst av rovdyr i Våler herred, Østfold fylke.

Giften må innsamles snarest mulig etter tillatelsens utløp.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

28 febr.

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4, i sunnhetsloven av 16 mai 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23 mai 1947, gis her ved stadfesting på nye helseforskrifter for Malm herred, Nord-Trøndelag fylke, vedtatt av herredstyret i møte 12 november 1947.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Herredet skal inndeles i kretser med hver sin tilsynsmann som velges blant helserådets medlemmer i første helserådsmøte etter nytt valg på herredstyre. Tilsynsmennene har hver i sin krets å påse at helseforskriftene overholdes.

28 febr.

Bygningsvesen.

§ 2. Enhver som akter å oppføre, ominnrede eller flytte bygninger (også uthus) skal, før arbeidet påbegynnes, melde dette skriftlig til helserådets ordfører gjennom nærmestboende medlem av helserådet. Selv uten en sådan anmeldelse har et helserådsmedlem plikt til å påse at herredets bygningsforskrifter blir overholdt.

Følgende bygningsforskrifter gjelder:

a. Til hustomt skal velges et sted med lett adgang til godt og rikelig drikkevann og tilfredsstillende kloakkavløp. Bebyggelsen skal ordnes slik at det kan komme så meget sol som mulig til beboelsesrommene. Intet hus må anbringes slik at det tar bort sollyset fra annet beboelsesrom.

b. Avstanden mellom våningshus og matbod på den ene side og privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjærkre på den annen side skal være minst 10 meter.

c. Matjorden skal fjernes fra hustomten. Denne skal være tørr og ved tilstrekkelig avgrøftning og avledning beskyttet mot overvann og tilsig fra gjødselbinge, kloakk eller lignende og mot grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig. På tun og gårds plass skal fordypninger utfylles så det ikke finnes vann- og sølepytter.

d. Ethvert våningshus skal ha grunnmur av gråsten eller betong av minst 30 cm høyde over jorden. Over grunnmuren skal legges isolasjonsbelegg. Hvor det ikke er kjeller, skal det minst være 60 cm mellom gulvet i første etasje og jordoverflaten. Grunnmuren skal være tett og gå ned i frostfri dybde og hvor det ikke er kjeller, skal minst to av mureggene på motsatte sider være forsynt med trekkhuller av minst 15×15 cm størrelse. Trekkhullene skal ha smågitret rist.

e. Golvene skal gjøres tette og i første etasje være dobbelte med ren, tørr golvfyll imellom. Fyll fra gamle hus eller torvmuld må ikke brukes.

f. Ethvert beboelsesrom skal ha en høyde under taket av minst 2,30 m. I rom som innredes med skråtak og aktes benyttet til beboelsesrom, skal den minste tillatte høyde ved skråtakets laveste del være 1,25 meter, og ved skråtakets høyeste del 2,25 meter.

g. I ethvert beboelsesrom skal det være minst et vindu som kan åpnes mot fri luft. I eldre beboelsesrom hvor det ikke er noe vindu som kan åpnes, skal et slikt anbringes innen et år etter at disse forskrifter er stadfestet. Vindusflaten i beboelsesrom skal være minst $\frac{1}{10}$ av golvflaten. Hvor lysforholdene er særlig gunstige,

kan dog en mindre lysåpning tillates av helserådet, likesom en større 28 febr. lysåpning kan kreves hvor lysforholdene er særlig ugunstige.

h. Arbeidsrom og verkstedlokaler er undergitt helserådets tilsyn og de bestemmelser det måtte gi for å hindre sanitære misligheter i det enkelte tilfelle. Helserådet kan kreve anbrakt de ventilasjonsinnretninger som det finner nødvendig.

i. Midlertidige losjihus for tilfældige arbeidere eller anleggsarbeidere skal helserådet forby brukt hvis de ikke tilfredsstiller de krav i sanitær henseende som helserådet finner nødvendige. Det skal ikke være større belegg på hvert rom enn at det blir 10 m³ på hver mann. Hver arbeider skal ha egen seng og vanlig utstyr. Det skal være vaskestell i fornødent antall og eget rom til tork av klær. Rommene skal daglig rengjøres.

j. Tjenere skal skaffes tilstrekkelige ventilerte, tette og varme soverom, særskilt for mannlige og kvinnelige tjenere.

k. Kjellerne skal være tørre, rene og luftige. Hvis det samler seg vann i en kjeller, kan helserådet kreve sådan drenering av grunnen at kjelleren blir tørr. Kjellere skal ha vindu eller åpning som kan brukes til luftveksling. Kjellerrom må ikke uten helserådets samtykke brukes til beboelse, kontor, handel eller verksted. I bebodde kjellerrom skal høyden under taket og vindusflaten være som for alminnelige beboelsesrom bestemt. Den del av lysåpningen som ligger over jordoverflaten skal utgjøre minst $\frac{3}{4}$ av den samlede vindusflate. Overflaten av jorden på husets innside må intet sted stå mer enn 1,25 m høyere enn golvet i kjelleren. Grunnen under sådant kjellerrom skal være drenert og fylt med et minst 20 cm høyt lag pukksten. Golvet skal være dobbelt (og fylt med tørr fyll) og ligge minst 0,5 m over høyeste grunnvannstand. Det underste golv skal være av vanntett stoffasfalt, sement eller lignende. Det øverste skal være et minst 3,2 cm tykt, godt sammenpløyet tregolv. Utenfor sådant beboelsesrom og utenfor rom som står i umiddelbar forbindelse med dem, skal det anlegges en luft- og lysgrav av minst 60 cm bredde. Lysgraven skal gå minst 20 cm under golvets nivå og være godt drenert. Beboelsesrommet skal være forsynt med ovn og friskluftventilasjon etter helserådets nærmere bestemmelse.

l. Benyttes kokeovn i beboelsesrom, skal det anbringes hensiktsmessig innretning til bortledning av dampen.

m. Finner helserådet at noe bebodd hus, arbeids- eller samlingshus er skadelig for helsen på grunn av utetthet, fuktighet, urenslighet, mangel på lys eller luft ved overfylning av mennesker, eller av andre sanitære grunner, kan helserådet forby bruk av huset inntil manglene er rettet.

28 febr.

Husdyrhold.

§ 3. Husdyr unntagen hund og katt, må ikke huses i beboelsesrom eller i rom som brukes til oppbevaring av matvarer, eller som støter til sådant rom ved vegg, golv eller tak. Fra dyrenes oppholdssted må det ikke kunne skje tilsig til noe av de nevnte rom eller til sted hvorfra tas vann som nevnt i § 5 c.

Priveter.

§ 4 a. Til ethvert våningshus skal det innrettes et privet med privetbinge. Det må ligge minst 10 m fra eget eller andres våningshus og matbod, fra offentlig eller felles privat vei og fra sted hvorfra tas vann som nevnt i § 6. Fra privet må det ikke kunne skje tilsig til noen av de nevnte steder.

b. Ved bygninger eller steder hvor det ofte samles mange mennesker, f. eks. ved kirker, bedehus, verksteder, forsamlingshus eller lignende, skal det finnes pissoarer og likeså priveter, særskilt for kvinner og menn, av sådan størrelse og innretning som helserådet i hvert tilfelle bestemmer. De skal alltid holdes rene.

c. Privetbinger skal være innkledd og påfylles strømidler så ekskrementene til en hver tid er tildekket. Bingene skal tømmes minst to ganger i året og ellers så ofte at overfylling, stank eller annen ulempe unngås.

d. Med helserådets samtykke kan privet innrettes i egen bygning eller i annen uthusbygning i kortere avstand enn 10 m fra våningshus, matbod, vei eller gate, hvis det benyttes sementerte kummer eller tette, flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas:

Det må ikke komme stank fra privetet til beboelsesrom, kjøkken eller rom hvor matvarer oppbevares. Privetet skal ha tette vegger og dør som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu som kan åpnes til fri luft og være forsynt med luftpipe som munner ut over husets tak og føres ned under setet. Åpningen i setet skal værre forsynt med tett og hengslet lokk. Anvendes flyttbare beholdere skal de være tette og stå i kasse på vanntett underlag og må ikke være synlig utenfra. Beholdere og kummer skal ofte påføres et strømiddel i så tilstrekkelig mengde at ekskrementene dekkes, og de skal tømmes før de blir $\frac{2}{3}$ fulle eller oftere hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved hver tømning skal beholdere og kummer gjøres ordentlig rene. (Avstanden mellom ovennevnte kummer og beholdere og naboeiendommen må minst være 1,5 m og det må ikke være uttak rett mot nabohus, gate eller vei.)

e. Priveter kan innrettes i våningshus så fremt følgende iakttas: 28 febr.

1. For klosettinnretning med flyttbare beholdere (ikke vannklosett): Golvet i klosettrommet skal være sementert, asfaltert eller forsynt med annet lignende hårdt vanntett belegg. Loftet og veggene skal være murpusset eller sementert. Setet skal være forsynt med tilhengslet lokk. Rommet skal være forsynt med vindu som kan åpnes ut i fri luft og med luftpipe som må munne ut over taket på våningshuset. Det må ikke være umiddelbar adgang til klosettrom fra beboelsesrom, kjøkken, rom hvor matvarer oppbevares, eller fra entré hvortil fører dør fra noen av disse rom.
2. For frostfritt vannklosett: Som under punkt I anført, dog fordres ikke sementert eller asfaltert golv, murpussete eller sementerte vegger. Hvor ventilasjon i klosettrommet er tilfredsstillende, tillates enkel dør til entré selv om denne ved andre dører, står i forbindelse med kjøkken og beboelsesrom, dog ikke med et rom beregnet til oppbevaring av matvarer. Golvene kan gjøres av godt sammenføyde bord, og veggene kan panéles. Avløpet må ledes gjennom septik tank til en kloakkledning godkjent av helserådet.
3. I begge de under punktene 1 og 2 anførte tilfelle må innredningsplan forelegges for, og godkjennes av helserådet.

f. Priveter må holdes godt rene. Sete og golv skal vaskes minst 2 ganger i uken.

g. Anbringes pissoarer inne i beboelsesrom, skal det innrettes som omhandlet foran, for klosettrom i beboelseshus. Anbringes pissoarer annet sted, skal helserådets nærmere bestemmelse derom etterfølges. Pissoarene skal gis avløp til kloakk eller et annet sted godkjent av helserådet. De skal holdes godt rene. Med hensyn til stank eller tilsig fra pissoarrom skal disse være undergitt de samme bestemmelser som priveter.

h. Helserådet kan, hvor det finnes påkrevd, påby anlegg av privet eller pissoar.

Offentlig renhold m. v.

§ 5 a. Gårdsrommet til ethvert beboelseshus skal alltid holdes rent og tørt. Ujevnheter i jordsmonnet må fjernes så det ikke dannes sølepytter. Det samme gjelder offentlige plasser.

Huselere i tettere bebyggd strøk skal holde fortauet og den halve gata utenfor sine respektive eiendommer rene, og ellers må vedkommende sørge for at den grunn han (hun) råder over holdes fri for urenslighet, stank eller annet som kan volde sanitære ulemper.

28 febr. b. Sjøppel, feieskarn eller annet avfall fra beboelseshus og bedrifter må ikke slås like utenfor husdøren, men skal enten brennes, samles i tette kasser med lokk, legges i kompost eller bringes til et sted anvist av helserådet. Benyttes kasser skal de tømmes og rengjøres før de blir fulle og så ofte at stank og fluer unngås, dessuten når helserådet av sanitære grunner finner det nødvendig. Spesielt innrettede kasser eller beholdere for søppel osv. kan påbys benyttet i tettere bebygde deler av herredet.

c. Komposter eller andre opplag av avfall eller gjødningsstoff må ikke ligge nærmere alfarvei, beboelseshus eller matbod enn 10 m. De skal holdes vel tildekket med jord og legges således at det ikke derfra skjer tilsig til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrifter som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler.

d. Vaskevann, skyllevann og lignende må ikke slås like utenfor husdøren, i nærheten av denne eller våningshus og matbod, men i godt tildekkede synkebrønner eller synkegrøfter som ikke ligger nærmere våningshus, matbod eller alfarvei enn 10 m, og således at det ikke skjer tilsig derfra til ovennevnte steder, til sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bruk i bedrifter som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, eller tilsig til nabos eiendom uten dennes samtykke.

Synkebrønner og synkegrøfter skal gjøres rene og spyles så ofte at det ikke forårsaker stank eller andre sanitære ulemper. Kloakkvann skal ledes til stor synkebrønn, synkegrøft, til stenur eller beleilig bakkeskråning (eller sjøen) under hensyntaing som ovenfor nevnt.

Det er forbudt å nytte veigrøfter til avløp for kloakker, gjødselvann eller stinkende spillvann.

e. Fra uthus eller bedrifter må det ikke skje tilsig av gjødsel eller andre illeluktende eller forråtnende stoffer til vann som benyttes som ovenfor nevnt, heller ikke til offentlig vei eller felles privat vei og ikke nabos eiendom uten hans (hennes) tillatelse.

f. Transport av gjødsel og avfall på offentlig vei skal foregå på sådan måte at veien ikke søles til. På jordsmonn, som har heling til brønn eller bekk hvorfra vannet blir benyttet til drikkevann for mennesker eller dyr, må privet- og annen naturgjødsel ikke spredes nærmere enn 10 m.

g. Selvdøde dyr, eller dyr som er slaktet på grunn av sykdom, må ikke kastes i elv, vannløp, sjøen eller innsjø, men må brennes

opp hvis helserådet krever det, eller graves tilstrekkelig dypt ned, 28 febr. minst 1 m under jordoverflaten, på sted hvorfra det ikke er tilsig til vanntak. For dyr som har lidt av smittsom sykdom som er undergitt særlig offentlig forsorg, blir det å følge de regler som er gitt herom i den til enhver tid gjeldende lovgivning.

h. Hvor kloakk inntil en avstand av 32 m kan tilknyttet offentlig kloakk, grøft eller sjøen, er eier av våningshus, når helserådet forlanger det, på egen bekostning forpliktet til å anlegge en sådan.

Kloakker må være forsvarlig utført, ha innretning til å oppta overvann og spillvann, ventileres og være frostfri og må med letthet kunne holdes i orden og renses, så stank eller annen ulempe til enhver tid unngås. Forårsaker utmunning av kloakk i åpne grøfter, rennestener eller annet sted ulempe, kan helserådet pålegge rette vedkommende å ordne forholdet og i tilfelle forby bruk av kloakken inntil manglene er avhjulpet. Kloakker skal føres så langt ut i sjøen at utløpet ligger helt under vann ved lavvann, og at kloakken ikke er til sjene for naboers badestrand.

i. Kloakkavstikkere skal være av jernrør, glasserte lerrør eller annet materiale godkjent av helserådet. De skal være tette i sammenføyningene og holdes i forsvarlig stand. Rensing av kloakk og kummer må skje til tider og på den måte, at minst ulempe derved oppstår. Rensing må skje så ofte at avløpene ikke stanser opp eller stank oppstår til ulempe for dem som bor omkring. Det opptatte bunnfall må straks føres bort. Skadelige eller illeluktende væsker fra fabrikker eller andre anlegg og bedrifter må kun ledes gjennom lukkede avløpsrenner eller på annen måte godkjent av helserådet. De må ikke ledes til offentlig eller privat kloakk direkte eller gjennom samleikum uten helserådets samtykke. Ved nybygging er eieren forpliktet til å sørge for at tomten ordentlig dreneres, og at det anlegges lukket avløp i kloakkledning selv om avstanden til offentlig kloakk eller grøft er over 32 m, når det er nødvendig av sanitære grunner og anlegget ikke medfører uforholdsmessige utgifter.

j. Hvor det er anlagt kloakk skal hver beboelsesleilighet ha minst 1 vask forsynt med vannlås eller annen innretning godkjent av helserådet, som hindrer kloakkgass fra å trenge ut. De offentlige kloakker skal renses og spyles i den utstrekning som helserådet finner nødvendig.

k. Tilfredsstiller eldre kloakkanlegg ikke de oppstilte fordringer, kan helserådet påby dem omlagt i den utstrekning det er nødvendig for å forebygge misligheter.

28 febr.

Drikkevann m. v.

§ 6 a. Brønn, bekk, elv, tjern, dam eller annet vann hvorfra det tas drikkevann eller skjæres is til bruk for mennesker og dyr, må ikke forurenses på noen som helst måte. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra sted som ligger nærmere privet, urinsted eller gjødselopplag enn 10 m, eller som har tilsig fra disse steder.

b. Det er forbudt å forurense jordsmonnet på og omkring disse steder hvorfra hentes drikkevann eller bruksvann, og helserådet kan påby at sanitære ulemper snarest blir fjernet. Til elv, bekk eller annet vanninntak ovenfor de steder hvorfra tas vann til bruk som nevnt, må det ikke legges avløp for gjødsel eller lignende stoffer eller for skadelige og illeluktende væsker fra fabrikker uten helserådets samtykke og på vilkår som dette oppstiller.

c. Rein vannsbrønner må ikke graves på steder hvor vannet kan forurennes med urent tilsig. De skal tømmes og renses minst 1 gang hvert år, eller oftere hvis helserådet krever det av sanitære grunner. Rein vannsbrønner, som ikke er større enn 2 m på hver kant, skal ha et ytre vanntett lag minst 30 cm over jordsmonnet og av minst 2 m dybde og $\frac{1}{4}$ m i tykkelse når det er av sement eller er anlagt etter en annen av helserådet godkjent anordning, for å hindre tilløp av overvann eller annen forurensning. Jordsmonnet omkring skal i minst 1 m avstand være fast og med god helling fra brønnen på alle kanter. Så vel brønner som oppkommer skal ved avgrøfting beskyttes mot overvannstilsig og over jorden forsynes med tett karm og med lokk og luftventilasjon.

d. Hentes vann fra brønn eller vanntak av flere familier, skal det være heis eller vinde med fast, tett bøtte, eller tett bøtte som er fastbundet til brønnen eller vantaket. Annet kjørel må ikke brukes i brønnen eller vanntaket.

e. Sisterner for regnvann til bruk som foran nevnt, skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten i omkretsen. De skal være overbygd og forsynt med tilhengslet lokk. De skal være ventilert.

f. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevann benyttet hvis det finner vannet uhygienisk til bruk.

g. Eier av leiegård, arbeiderbolig, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig og reint drikkevann.

Forskrifter for bedrifter.

§ 7 a. Ved anlegg av bedrifter, som helserådet antar kan volde sanitære ulemper, skal planen for anlegget forelegges og godkjennes av helserådet før driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art,

også allerede de som er i gang, skal være underkastet helserådets 28 febr. tilsyn. Hvis det viser seg at noen bedrift blir drevet med større fare for den alminnelige sunnhetstilstand enn det nødvendig flyter av dens eget vesen, skal vedkommende rette seg etter de pålegg som helserådet gir til forebygging av den sanitære fare.

b. Enhver bedrift må ha tilstrekkelig med vinduer så man uten vanskelighet kan se å arbeide i dagslyset. Arbeidsrommene skal være tilstrekkelig og hensiktsmessig ventilert så støv og uren luft trekkes ut. Opplag av kluter, ben og gjødningsstoffer og lignende må bare finnes der hvor helserådet tillater det.

c. Enhver bedrift som er av den art at helserådet finner det påkrevd, skal ha eget godt oppvarmet og ventilert spiserom.

d. Arbeidsrommene skal holdes reine. I spiserommet må bord og benker osv. avtørres og golvet vaskes med såpevann minst 1 gang daglig, vinduer og dører minst 1 gang ukentlig. Hovedrengjøring må foretas minst 4 ganger årlig.

e. I hver bedrift skal det være lett adgang for arbeiderne til vaskevann, såpe og et tilstrekkelig antall reine håndklær så de kan vaske seg før de spiser eller går hjem.

f. Planer for oppførelse av eller ominnredning av slakterier, pølsemakerier, bakerier, meierier og lignende bedrifter for tilvirkning, behandling eller oppbevaring av matvarer, skal være forelagt for — og godkjent av helserådet før oppførelse eller ominnredning påbegynnes. Utsalgssteder for frukt og grønnsaker skal også komme inn under denne bestemmelse. Helserådet kan like overfor de igangværende bedrifter i hvert tilfelle gripe inn hvis mangler eller andre sanitære misligheter gjør de påkrevd.

h. Om garasjer og reparasjonsverksteder for motorvogner henvises til de for det hele land til enhver tid gjeldende forskrifter. Jfr. till. tilsl.

Fjøsstell.

§ 8 a. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrengjøring foretas minst 1 gang om året og golv, vegger, tak og alt inventar rengjøres (vaskes i sin helhet hvorefter det foretas utlufting med gjennomtrekk i flere dager).

b. Kuene skal holdes rene. Binger for kalv og sau skal hyp-pig tømmes og kalkes. Foringskrybber skal vaskes og spyles hver dag.

c. Melkekar og melk må behandles med den største renslighet.

d. I hvert fjøs skal det være en vaskevannsstol med vaskefat eller annen tilfredsstillende vaskeinnretning samt såpe og rent håndklær. Den som melker skal være iført rent armforklær og skal før

28 febr. melkingen såpevaske hendene sine. Er kuas jur, spener eller bakpart tilsølt, må de tilsølte partier vaskes grundig før melkingen og tørres fullstendig av med ren, tørr klut. Alle melkekjørelere og de arbeidsklær som brukes under melkingen må oppbevares i rom utenfor fjøset. Under melkingen må ombæring av stråfôr, utmåking av gjødsel eller annet som frembringer støv eller stank ikke finne sted. Melken må snarest bringes ut av fjøset for hver ku som er melket og siles over i rene spann med lokk. Silen må være i god stand og alltid holdes ren og være grundig reingjort og vasket før hver siling. Det er forbudt å sile gjennom klut.

e. Melken må snarest settes på et rent og kjølig sted. Den må så vidt mulig ikke oppbevares i beboelsesrom. Kan dette ikke unngås, må melkekarene være tildekket. Melk må under ingen omstendighet oppbevares i soverom eller i rom hvor syke oppholder seg. Hvis melken er bestemt til salg, må aftenmelk og morgenmelk ikke blandes sammen uten å være helt avkjølt i forveien.

f. Melkespann må være ordentlig fortinnet, rustfrie og rene og forsynt med tettsluttende lokk uten klut. Melkespann må ikke benyttes til transport av andre varer enn melk og må ikke stå hengslengt ved veikanten, men snarest mulig hentes hjem og vaskes og lufttørres, således som i punkt h. bestemt.

h. Melkespann som ikke allerede er vasket og dampsterilisert ved mottagelsen fra meieriet, skal rengjøres på følgende måte:

1. Først skylles spann og lokk 2 ganger med rent, kaldt vann.
2. Deretter vaskes spann og lokk med varmt vann, litt kalk eller soda og stiv børste som jevnlig må vaskes og kokes.
3. Atter gjentatte skyllinger i rent, kaldt vann.
4. Til slutt skylling i kokhett vann således at spann og lokk tørrer av seg selv. Herunder er bruk av børste eller klut forbudt.
5. Deretter settes spann og lokk til tørring og utlufting — med bunnen oppad på et tørt, rent og luftig sted — eller henges opp i det fri over en staur eller lignende. Dette må også utføres med spann som er damptørket på meieriet. Under tørkingen må lokkene være tatt av spannene.
6. Det vann som benyttes til vask av melkekjørelere og spann må være rent og fritt for enhver forurensing.
7. Hvis spannet under tørkingen er utsatt for å bli forurenset med støv fra landeveien eller lignende, må spannet før det benyttes renses på nytt som ovenfor under 1, 2, 3, 4 og 5 bestemt.

i. Kjøretøy eller annet befordringsmiddel som brukes til befordring av melk, skal holdes forsvarlig rent. Det må ikke brukes til kjøring av gjødsel, avfall eller lignende. Det er forbudt å sitte

på melkespannene. Melken må under føring så vidt mulig være beskyttet mot sterk varme eller kulde. Avtapning, utmåling eller avtømming av melk eller fløte, må ikke finne sted på åpen gate, vei, plass, i portrom, på gårds plass eller i rom som dertil ikke er godkjent av helserådet. Det er forbudt å drikke av melkespannene eller av deres lokk.

j. Det er forbudt å utby til salgs eller omsette melk eller fløte fra dyr som har kalvet for mindre enn 5 dager siden. Imidlertid tillates råmelk solgt når den betegnes som sådan. Det er heller ikke tillatt å føre i handelen sinemelk, hvormed menes melk fra kyr som melker mindre enn 1 liter pr. døgn, eller melk, fra slutten av melkeperioden, som har fått abnorm smak eller sammensetning. Det er videre forbudt å selge eller omsette melk eller fløte:

1. Når den på grunn av utseende, lukt, smak, smuss, urenslig behandling eller fremmede bestanddeler atskiller seg fra det normale.
2. Når varen stammer fra dyr som det er grunn til å mistenke for å lide av mule- eller klovsyke, smittsom kalvekasting, miltbrann, jurbetennelse eller annen jursykdom, børbetennelse, etterbyrdsens tilbakeholdelse, diarré, pyemi, septikemi (blodforgiftning) andre sykdommer ledsaget av feber, større væskende sår, gulsott, forgiftning eller annen sykdom som etter helserådets skjønn kan gi melken skadelige egenskaper. Det er likeledes forbudt å anvende melk fra tuberkuløse dyr til mat for folk, med mindre den er kokt eller varmtvannbehandlet på annen betryggende måte. Ved tuberkuløse dyr forstås her bare de dyr som ved klinisk undersøkelse er funnet å ha tuberkulose eller har reagert for en tuberkulinprøve. (Jfr. § 16 i rundskrivelse fra Landbruksdepartementet av 10 desember 1930.)
3. Når varen stammer fra dyr som er blitt behandlet med lægemidler som ved å gå over i melken eller på annen måte kan påvirke denne og gjøre den skadelig eller usmakelig (arsen, brekvinsten, nyserot, dyvelsdrek, kviksvolv, terpentinolje m. v.).

k. Opptrer på en gård, i et meieri eller i en melkeforretning eller hos personer som på en eller annen måte er kommet i berøring med — eller har behandlet melken, tegn som tyder på at noen lider av smittsom sykdom, f. eks. tyfus, skarlagensfeber, smittsom hjernebetennelse, poliomyelitt, epidemisk mavesyke, difteri eller annen ondartet halssykdom, skal levering av melk fra stedet straks opphøre, inntil helserådet har truffet de foranstaltninger som anses nødvendige for å hindre overføring av smitte. Det samme gjelder når det bringes på det rene at noen person fra sted som nevnt er basille-

28 febr. bærer. Levering av melk kan ikke opptas igjen før helserådet tillater det.

l. Person som lider av kronisk smittsom sykdom, væskende sår i ansiktet, på hender eller armer, eller av annen væskende, skallende eller smittsom sykdom av diarré, må ikke sysselsettes med melking, behandling eller omsetning av melk. Hva tuberkuløse personer angår kommer tuberkuloseloven av 8 mai 1900 med tilleggslover til anvendelse.

m. Enhver fjøseier som selger eller leverer melk er forpliktet til på helserådets forlangende å skaffe sundhetsattest fra autorisert dyrlæge for fjøsets besetning.

n. Tuberkulinundersøkelse skal foretas så ofte helserådet bestemmer.

Meierier og melkeutsalg.

a. For mottagelse av melken skal det utenfor meieriet være en solid rampe således at melkespannene kan tas direkte bort på rampen hvorved det unngås å sette spannene ned på gårdsplassen.

b. Utsalgssteder skal ha egen inngang fra gaten. Hvor trafikken krever det kan helserådet påby at det i utsalgslokalet skal være en dør for inngang og en for utgang. Utsalgsstedene for melk og fløte må ikke benyttes til beboelse.

c. Lokalet skal ha en høyde av minst 2,5 meter under taket, vegger og tak må ha tette, glatte flater som skal være oljemalt, hvitmalt eller bekledd med stoff som kan vaskes. Golvet skal bestå av et materiale ugjennomtrengelig for fuktighet, disken skal være av marmor, glass eller annet lignende materiale.

d. Lokalet skal være lyst og luftig, vel vedlikeholdt, lett å holde reint, forsynt med elektrisk lys, springvann, vask med vannlås, såpe og rene håndklær. Det skal være adgang til varmt vann i fornøden mengde fra siderom.

e. I melkutsalgene må bare drives handel med melk og fløte samt smør og egg. Utsalg av melk fra alminnelige butikker kan skje på nærmere betingelser fastsatt av helserådet. Helserådet kan påby at eldre meierier og melkutsalg innredes overensstemmende med disse forskrifter såfremt det av sanitære grunner finner det påkrevd.

f. I og utenfor lokalet hvor melkutsalg foregår skal det til enhver tid herske orden og renslighet. Spyting og all bruk av tobakk i melkutsalg er forbudt. Flueplagen skal mest mulig motarbeides, lokalene skal daglig luftes og golvene daglig vaskes etter endt arbeid eller oftere om fornødent. Feiing er i det hele tatt forbudt. Lokalene i sin helhet skal vaskes en gang i måneden, vinduer og

dører hver åttende dag. Under reingjøringen må hverken melk eller 28 febr. melkekar forurenses.

g. Det privet som hører til meieri eller melkutsal, skal være innrettet som vannklosett. Beliggenhet skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av helserådet.

h. Melk og fløte må kun oppbevares i — og selges fra for-tinnede og rustfrie melkespann, hele og glasserte stentøybeholdere eller flasker. Disse må anbringes således at forurensning av melken er utelukket.

i. Alle mål benyttet til forhandling av melken, skal være for-synt med hensiktsmessige håndtak så hendene ikke kommer i be-røring med melken. Ved mottakelsen av melken på meieriet, plikter meieriet å føre daglig kontroll med melk og med spann fra hver enkelt leverandør.

Hver leverandørs melk tømmes først over i et særskilt spann og når den ansvarshavende mottaker på meieriet har forvisset seg om at melk og spann er i orden, tømmes melken over i en felles-beholder.

j. Melken skal holdes mest mulig avkjølet på meieri eller utsalg.

k. Under utmålingen av melken må spannet ikke holdes over melkebeholderen så spillmelk kan løpe ned i denne. Denne bestem-melse gjelder også for fløte.

l. Alle melkebeholdere og redskaper skal reingjøres minst en gang daglig. Reingjøringen skal foregå således som i avsnitt h. be-stemt. I meierier skal melkespann og rørledninger for melk damp-rensens etter hver gangs bruk.

m. Centrifugalslam skal brennes.

n. Alle personer som behandler melk eller fløte skal iaktta størst mulig reinslighet med sin person og være iført rein vaskbar over-kledning samt hvit hodebekledning som byttes minst 2 ganger i uken og som kun benyttes i melkelokalene. Personalet på meieri eller melkutsal skal vaske hender og armer før de går til sitt arbeid samt umiddelbart etter bruk av klosett.

o. Opptrer tegn på smittsom sykdom (diarré, ondt i halsen, feber og lignende) blant personalet, i dettes familie eller husstand for øvrig, skal det straks anmeldes til helserådet.

p. Personer med sykdom i smittefarlig form, med utbredt hud-sykdom, eller personer som er basilleutskillere må ikke ha befat-ning med melkestellet. For tuberkuløses vedkommende forholdes som påbudt i tuberkuloseloven.

28 febr.

Særlige bestemmelser.

§ 9. a. Alle spann skal være merket således at det kan sees hvem som er dets eiermann.

b. Etter spesielt pålegg fra helserådet kan det forlanges at melk eller fløte fra bestemt angitt fjøs eller meieri, ikke sammenblandes med melk og fløte som forhandles.

c. Hvis helserådet av spesielle sanitære grunner f. eks. opp tredende epidemi blant mennesker og dyr, anser det for påkrevd, kan det påby at melk skal pasteuriseres før den selges, uten at den samtidig betegnes som pasteurisert melk, og at det skal være forbudt å blande den med rå melk.

d. Melk eller fløte som på grunn av lukt, smak, betydelig smussinnhold, uren behandling eller av annen årsak, anses for å være uskikket til menneskeføde, kan etter beslutning av helserådet eller på dettes vegne helserådets ordfører, utslås eller på annen måte forhindres solgt som menneskeføde.

e. Dersom bestemmelsene i denne paragraf ikke overholdes, kan helserådet etter forgjeves å ha gitt advarsel, beslutte at forretningen skal lukkes.

f. Et eksemplar av disse melkeforskrifter skal være oppslått i ethvert melkeutsalg og for meieriers vedkommende også i melkens mottagelsesrom.

Nærings- og nytelsesmidler.

§ 10. (Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de i henhold til denne lov utferdigede og til enhver tid gjeldende forskrifter. Jfr. tillegget til slutt.)

Til bruk for mennesker må det ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller helseskadelige nærings- eller nytelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for helsen derved at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nytelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder hvor det ikke blir iaktatt den tilbørlige reinslighet ved varens tilvirkning, oppbevaring eller sending.

Helserådet har i øyemed som nevnt i denne paragraf rett til å kreve utlevert de fornødne prøver. Helserådet kan midlertidig forby salg av nærings- og nytelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder hvor det blant mennesker eller dyr forekommer tilfelle eller noen basillebærer av farlig smittsom sykdom som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på

helserådets vegne, men han må snarest mulig legge saken fram for 28 febr. helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres på vedkommende selgers bekostning.

Forskrifter for butikker.

§ 11. a. Enhver butikk skal holdes rein og godt utluftet. Utenfor inngangsdøren skal det være fotskrape. Bord og disk hvorfra nærings- og nytelsesmidler selges skal være belagt med glatt, tett stoff. Golvet skal til enhver tid være glatt, tett og vaskbart. Golv, disk og veker skal daglig reingjøres, vinduer og dører hver uke, butikk og lager skal hovedreingjøres minst en gang hvert halvår. Tørr feiling er forbudt, likeså spyting på golvet. På iøynefallende steder skal det finnes oppslag om forbud mot spyting på golvet. Benyttelse av spyttbakker er forbudt. Butikker hvor det selges matvarer, og rom hvor matvarer som skal selges blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som soverom eller kjøkken. Disse butikker og rom skal være forsynt med vaskevann, såpe og rene håndklær, og de personer som håndterer varene skal jevnlig vaske sine hender. De skal iaktta reinslighet ved innpakningen og må f. eks. ikke blåse opp posene eller væte fingrene i munnen.

b. Matvarer må ikke utstilles på disken. Ved salg og innpakning må de heller ikke komme i direkte berøring med disken. Matvarer skal beskyttes mot rotter, mus, fluer og lignende, samt støv og annen urenhet så vel i butikker som i tilberedningsrom og lagerrommene. Varene må så vidt mulig anbringes i godt reinholdte tildekkede kar, skuffer, skap eller hyller. Vekt og måleredskaper skal være reine når de brukes. Det er selgeren forbudt å innpakke matvarer i aviser eller ureint papir. Ved omførsel av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og all annen forurensning.

c. Tobakksrøykning er forbudt i butikker hvor det selges matvarer. Kundene må ikke berøre andre varer enn de som de kjøper. Oppslag herom og om forbud mot tobakkrøykning skal finnes på lett iøynefallende sted i vedkommende butikker.

d. I hver butikk skal det være oppslått særavtrykk av ovenstående bestemmelser.

Slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

§ 12. (Se også lov av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land.)

a. Helserådet kan påby at handel med kjøtt og flesk skal foregå fra eget rom, likeså kan det forby anlegg og drift av slakterier på steder hvor sanitære hensyn er til hinder.

28 febr. b. I slakterier og pølsemakerier skal golvet være tett, jevnt av sement eller annet materiale godkjent av helserådet, med avløp til kloakk forsynt med vannlås og rist. Rommene skal være rommelige, lyse og forsynt med tette vegger med glatte flater. Lokalene skal holdes omhyggelige rene. Det samme gjelder alt inventar og de redskaper som brukes. Vegger og tak må vaskes minst hvert fjerdingår, vinduer og dører hver uke, golv, disker og vektorer hver dag. Alle maskiner og redskaper som nyttes skal reingjøres hver gang de har vært brukt. Hvert slakteri og pølsemakeri skal så vidt mulig være forsynt med vannledning og spyleslange. Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall.

c. Personer som arbeider i slakteri, pølsemakeri og utsalg for kjøttvarer, i butikker og basarer, skal være iført reint, hvitt forkle med brystsmekk og foremer eller annet godkjent antrekk som skal skiftes to ganger i uken. Kvinnelig betjening skal holde håret dekket med hvitt kappe eller festet med hvitt pannebånd. Vaskevann, såpe, neglebørste og håndklær må det være i disse lokalene og de som arbeider der må vaske armer og hender før de begynner. Hendene må vaskes når en har brukt klosettet. All kjøttmat må skjermes mot fluer. Det er forbudt for publikum å røre kjøtt som er lagt ut til salgs. Spyting og tobakksrøykning er forbudt.

d. Ved slaktning må den størst mulige reinslighet iakttas. Dyrenes innvoller må tas ut og fjernes snarest mulig etter avlivningen. All slags avfall skal fjernes snarest mulig, likeså litt som mager, tarmer, lemmer eller hud skal bli natten over i slaktebua. Denne skal ved kjøttets stivning være ved god gjennomtrekk.

e. Reingjøring av mager og tarmer tillates ikke i rom hvor kjøtt oppbevares. Om de stoffer som kan brukes til konservering av kjøtt- og kjøttvarer, samt om farging av pølseskin, henvises til forskrifter gitt i henhold til næringsloven.

f. Kjøttbutikker skal være lyse, luftige og rene. De bør helst ligge fra solsiden. Vender vinduene mot sola, må de ha markiser om sommeren. Golvet skal være lagt med fliser eller annet dermed jevngodt materiale, vegger og tak må være av materialer som er lette å holde rene. Disken skal ha plate av marmor, glass, stein eller annet materiale som helserådet har godkjent, jfr. forskriftene som er gitt i henhold til næringsmiddeloven. Kjøttkrokene skal være galvanisert eller av annet materiale som ikke rustar. Vegger og tak må gjøres rene minst hvert fjerdingår, vinduer og dører minst en gang i uka. Golv, disker og vektorer skal vaskes minst en gang om dagen. Tørrfeiling er forbudt. Vegger og stolper som kjøttet kommer bort i, må vaskes daglig.

g. Under salg og behandling av kjøttvarer etter vei må den største reinslighet iakttas. Slaktet skal være innhyllet i reint dekke og ikke være anbragt sammen med andre varer eller gjenstander som kan forurense det eller gi det mislig utseende, lukt eller smak.

Oppdeling av slakt i vogn skal utføres på rein hoggestabbe eller rein fjel som føres med særskilt til dette bruk. Alle redskaper som nyttes under oppdelingen skal være reingjort før de brukes. Selgeren skal under salget være iført reint forkle og reine armbeskyttere. Han skal påse at publikum ikke berører varene. Transport av kjøtt skal foregå i reine, helst lukte vogner eller i reine kasser, trau eller korgar og være innhyllet i reint dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten.

h. Ovenstående forskrifter skal være oppslått på et iøynefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutvalg.

Utsalgssteder for fisk og steder hvor det lages fiskemat.

§ 13. (Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land. Herom henvises til tillegget.)

a. Utsalgsstedene og tillagningsstedene skal meldes til og godkjennes av helserådet før de tas i bruk. Også utsalgs- og tillagningsstedene som er i bruk skal meldes til helserådet.

b. Rommene må ikke benyttes til — eller stå i forbindelse med rom til alminnelig husbruk. Utsalgs- og tillagningssteder skal være lyse og ha god lufttilgang. Utsalget bør ha egen inngang fra gate. Bord, disk og annet inventar som fisken legges på, skal være forsynt med marmor, sementstein eller annet vanntett materiale som helserådet godkjenner. Disken må bare ha åpne rom, ingen skuffer. I rommet skal være innlagt vannspring og vask eller annen innretning godkjent av helserådet.

c. Golvet skal være utført av stålskurt sement, fliser eller annet like godt materiale, godkjent av helserådet. Golvet skal ha fall og avløp til golvsluk forsynt med vannlås. Trevegger skal stå på en minst 10 cm høy murfot.

d. Alt avfall skal oppsamles i lukkede beholdere av jern eller et annet materiale som helserådet godkjenner. Beholderne skal være forsynt med tette sluttende lokk og tømmes så ofte at det ikke oppstår stank. De skal reingjøres (reinspyles) omhyggelig minst en gang daglig.

e. Salg av fersk fisk på torg, åpen gate eller i portrom er ikke tillatt uten helserådets samtykke.

28 febr. f. Rommene og alt inventar skal til enhver tid være ordentlig i stand, og vedkommende er pliktig til å etterkomme pålegg som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig å gi for å rette på mangler.

g. Fisk eller fiskeprodukter må hverken på disken, hyller eller utstillingsmontre legges på skitne fat, bretter eller i gamle kasser eller utsettes for sol eller fluer. Underlag av papir eller lignende er forbudt. Som innpakningspapir må ikke brukes avis-papir.

h. I utsalgs-, tilberednings- eller oppbevaringsrom må ikke settes petroleum, bensin eller andre varer og gjenstander som kan forurense fisken eller gi den smak eller lukt. Alt slags avfall skal straks fjernes som foreskrevet i punkt d.

i. All gammel fisk som ikke egner seg til menneskeføde skal straks bringes bort i samhøve med helserådets forskrifter.

j. Helserådet kan påby at det i enhver forretning skal være godkjent iskasse eller avkjølingsrom.

k. Alle fiskeforretninger skal jevnlig inspiseres av helserådet.

l. Lokalene skal reinvaskes omhyggelig minst en gang hver dag og kasser, tønner og andre kjøreler som brukes til fiskehandelen, samt vekter og andre redskaper, skal reingjøres ordentlig hver dag snarest etter bruken og ellers så ofte som helserådet finner det nødvendig. Tørr feiing er forbudt. Tak og den del av veggene som ikke daglig vaskes, skal gjøres reine så ofte som helserådet bestemmer.

Brukte fiskekasser eller annen lignende emballasje må ikke i lengere tid lagres således at de sjenerer omgivelsene med stank eller fluer. Finnes det fiskekummer, skal de være av marmor, stein, glass eller annet materiale som helserådet godkjenner, og være slik forarbeidet at de lett lar seg tømme og gjøre reine.

All bruk av tobakk og spyting på golvet er forbudt. I hvert rom skal være oppslått plakater herom. Det skal være lett adgang til reint vaskevann, såpe og reine håndklær til betjeningen.

Betjeningen skal iakttas omhyggelig reinslighet med sin person og sine klær. Oppbevares betjeningens tøy i lokalet, skal det opphenges i et skap med dør.

m. Selges fisk fra fiskekasser, må disse ikke settes slik at hunder, katter eller andre dyr eller insekter kan komme i berøring med kassene.

n. Hvis disse forskrifter eller pålegg som helserådet gir i henhold til dem, ikke etterkommes, kan helserådet, etter forgjeves å ha gitt advarsel, forby at stedet brukes til manglene er rettet.

o. Disse forskrifter omfatter også bedrifter som allerede er i gang. For slike bedrifter gjelder dog ikke bestemmelsene i punkt b.

om vannspring og vask og bestemmelsene i punkt c. bare i den 28 febr. utstrekning helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig.

p. I den varme årstid — månedene mai, juni, juli og august — er det forbudt å selge fisk som ikke er oppgjort (sløyet). Unntatt fra denne bestemmelse er laks, ørret og flyndre.

q. Helserådet kan gjøre unntak fra bestemmelsene i disse forskrifter.

r. Ovenstående forskrifter skal være oppslått på et iøynefallende sted i alle utsalgsteder for fersk fisk og steder hvor det lages fiskemat.

Bakerier.

§ 14. a. Bakerier eller rom som står i åpen forbindelse hermed, må ikke benyttes som sovested. Golv, vegger og tak skal være i slik stand at de lett kan vaskes. Hver dag etter endt arbeid skal golvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Under reingjøring må bakverk fjernes.

b. Uvedkommende gjenstander i bakeridriften, som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommet, eller hindre disses reingjøring, må ikke finnes i bakeriet eller i de rom som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjær, matspann eller lignende oppbevares i arbeidsrommene, like så litt gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover golvene, aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet. Bakeriet må ikke benyttes til klesvask.

c. Trau, bord, hyller, plater, kjeler osv. må daglig gjøres reine. De må ikke brukes til å sitte på. Smør, melk osv. må oppbevares i reine tildekkede kar. De stoffer som brukes til strykning av bakverk, må bare tillages for dagens behov. Strykevisker må være reine for hvert stoff og må hver dag reingjøres i kokende vann. Melsekker skal avbørstes omhyggelig før de bringes i bakeriet og innholdet tømmes i baketrauet.

d. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså å henlegge tobakk, piper og fyrstikker. Spyting er forbudt.

e. Under sitt arbeid må bakeren være iført egen, ren hvit drakt som ikke brukes utenfor bakeriet og som skiftes rein minst 2 ganger ukentlig. I bakeriet skal det være vaskevannsstell, såpe og reine håndklær, samt neglebørste. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og etter deig- og brødlagningen. Likeledes vaskes hender etter bruk av klosettet. Det er forbudt å beskjeflige personer i bakeriet som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.

f. Ombæring og utbringelse av brød og annet bakverk skal skje i reine korgar og kasser som er lukket eller forsynt med over-

28 febr. bygning eller tett fastbundet rein presenning. Ved salg, utbringelse og under transport bør hvert brød være innpakket i reint papir eller rein pose, og helserådet kan, hvis det måtte anse dette nødvendig, gi påbud herom.

g. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være oppslått. (Se også helseforskriftenes bestemmelser om bedrifter, punkt f. og lov om næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land. Herom henvises til tillegget.)

Forskrifter for reinhold m. m. i dame- og herrefrisersalonger.

§ 15. a. Før et lokale tas i bruk som dame- eller herrefrisersalong, må det være godkjent av helserådet. Søknad om godkjennelse må på forhånd være innsendt. Det samme gjelder flytning eller større forandring av bedrift som allerede er i gang.

b. Ethvert lokale som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisersalong, bør ha en gulvflate av minst 16 m².

c. I dame- og herrefrisersalonger m. v. med tilhørende rom må ikke oppbevares gjenstander som er bedriften uvedkommende, eller som kan hindre reinholdet, utbre stank eller for øvrig være til sjene for kundene.

Lokalet må holdes omhyggelig reint. Hår, såpeskum, papir, bomull, brukt tøy bringes unda etter hvert. Så vel reine som brukte servietter, frotékluter, kapper, håndklær m. v. skal oppbevares på hensiktsmessige og dertil bestemte steder.

d. Hovedreingjøring av salongen med tilstøtende rom skal finne sted minst to ganger årlig. Golvet skal vaskes minst en gang daglig. Bord, stoler, hyller og lignende skal hver dag avtørres med fuktig klut.

e. Lokalene skal være godt ventilert så det til stadighet er frisk luft i dem.

f. Betjeningen skal iakta omhyggelig personlig reinslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført rein hvit jakke eller frakk som skal skiftes rein minst to ganger ukentlig, eller så ofte som det er nødvendig. Betjeningen må ikke røke i arbeidstiden. Personer som lider av smittsom sykdom, herunder innbefattet smittsom hudsykdom, eller av sår, byller og lignende på hendene må ikke beskjeftiges i bedrift som her omhandlet.

g. Ved barbering skal det for hver kunde brukes reinvasket serviett og reint dekke over nakkeputen. Brukes det frotékluter, må disse alltid være reinvasket og til stede i tilstrekkelig antall og behandles på samme måte som bestemt for servietter. Alt tøy som

brukes mot kundens hud skal etter bruken vaskes, kokes og tørres 28 febr. på et reint og luftig sted.

h. Barbervannet må tappes eller helles i barberskålen som renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde medbringer barberkost, kan sådan bare anvendes til oppskumming av såpen, og innsåpningen må i så tilfelle foregå med hånden. Barberkosten skal etter hver kunde grundig reingjøres i kokende vann.

i. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes, heller ikke felles nakkebørste. Til hver kunde skal brukes reingjort kniv, børste m. v. I stedet for pudderkvast benyttes f. eks. en klype bomull som bare anvendes en gang. Alunstift i fyrstikkformat kan benyttes, men bare en gang. Pudder oppbevares i beholder med lokk.

j. Ved klipping må det mellom halsen og kappen anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt som bare brukes en gang. Kappen skal alltid være rein og fri for hår, flass m. v. Gas-strimler og pakninger for permanentkrøll må ikke brukes om igjen.

k. Alle redskaper som brukes i bedriften skal omhyggelig reingjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver, viklepinner for permanent-apparater og lignende kokes, flamberes eller reingjøres og desinfiseres på annen av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (30 dråper salmiakkspiritus til 200 gram vann) eller på annen måte som helserådet godkjenner. Kammer bør oppbevares i høye glass med 2 % lysoformoppløsning.

l. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall som kan befryktes å være smittsomt, kan behandles når redskapene som brukes til deres behandling kokes straks etter bruken. Den som har betjent vedkommende kunde må etterpå vaske og børste sine hender grundig.

m. Det skal alltid være til stede et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, således at hver kunde får reine børster.

n. Disse regler skal finnes oppslått i lokalet på et iøynefallende sted.

Forskrifter for reinhold i skogshytter.

§ 16. a. Huset skal holdes godt ventilert døgnet rundt, særlig ved ventiler i gavlene eller trekkpipe i taket.

b. Spyting er forbudt.

c. Sengene skal reies opp hver morgen. Løs sengehalm må ikke brukes.

d. Etter hvert måltid skal det vaskes opp, matkopper og spise-stell settes i hyller eller skap, gryter, stekepanner og kaffekjeler

28 febr. på en plass for seg, matlevninger og avfall fjernes. Maten skal gjemmes i særskilt matbu eller skap. Det skal være feiekost og brukbare vannbøtter i rommet. Samme bølge må ikke brukes til reinvann og vask.

e. Minst en gang i uka skal golvet vaskes. Golvet skal feies hver dag, men må først være dynket med vann eller strødd med snø så det ikke gyver.

f. Sjøppel, avfall, urin og annet søl må ikke kastes utenfor døra eller omkring husveggene.

h. Arbeidsgiverne skal sørge for at huset er gjort ordentlig reint når det tas i bruk. Når et arbeidslag reiser, har det plikt til å gjøre reint etter seg.

i. Alle som bor i huset skal være reinslige og ha ansvar for at disse reglene følges. De velger seg imellom en ordensmann som har oppsyn med ventilasjon og reinhold. Ordensmannen velges enten skiftevis hver uke, eller den samme kan velges for lengre tid hvis alle er enige.

j. Det er ordensmannens plikt å se til at disse reglene blir holdt og å melde til helserådet hvis de andre ikke retter seg etter tilvisingene hans. Folk som har utøy, skabb eller annen smittsom sykdom eller er så ureinslige at det er plagsomt, kan vises bort av helserådet.

k. I alle tømmerkoier skal arbeidsgiveren sørge for at det finnes forbindingssaker: 2 gasbind, 1 pakke steril vatt, 1 enkeltmannspakning og 1 liten flaske jod (glasskork), alt pakket inn i oljelærret. Det skal oppbevares i tørt skap.

l. Overtredelse av disse forskrifter straffes etter den til enhver tid gjeldende lovgivning.

m. Disse forskrifter skal være slått opp i alle skogshytter.

Forskrifter for anlegg og drift av pelsdyrgård.

§ 17. a. Anlegg av pelsdyrgård må på forhånd anmeldes til — og godkjennes av helserådet.

b. Pelsdyrgård må ikke ligge så nær beboelseshus, matbod eller offentlig eller felles vei, at lukten er til plage. Den må heller ikke legges slik at det kan komme tilsig eller avfall til brønn, bekk eller annet vann, hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler. Avfallet fra gården må brennes opp eller legges i kompost og dekket med jord. Komposten må være innbygget med ståltrådduk eller på annen måte godkjent av helserådet, således at katter, hunder, rotter og fugler ikke kan nå den.

c. Kopper og kar til føring, og gjenstander som brukes til dy- 28 febr.
renes føring, røkt og pleie, skal vaskes i egne kjørler og ikke brukes
utenfor anlegget, enten i hus til mennesker eller dyr. Sendingskasser
for pelsdyr må ikke settes inn i — eller oppbevares i uthus for
andre dyr før de eventuelt er grundig desinfisert og reingjort.

d. De som stiller med dyrene skal ha særskilt fottøy til bruk
i pelsdyranlegget og må grundig vaske dette eller skifte før de etter-
på går inn i andre hus hvor mennesker eller dyr holder til eller
ferdes.

Røkterne skal være iført overtrekk når de stiller dyrene
(f. eks. overalls) og vaske hender og armer grundig når stedet er
ferdig og før han forlater anlegget. Dette gjelder også når han har
stelt med gjenstander som hører til anlegget og som brukes til
dyrene. Må dyr av en eller annen grunn for kortere tid tas inn i
beboelseshus eller hus for andre dyr, må den største renslighet
iakttas. Dyrene må i denne tid bare passes av røkteren. Dyr må ikke
tas fra pelsdyrgården til hygge i huset. Når et dyr er bragt tilbake
til sitt bur, skal det rom det har oppholdt seg i grundig reingjøres
og luftes.

e. Skinn må ikke tas inn i beboelseshus til tilberedning.

Om smittsomme sykdommer m. v.

§ 18. a. Når en tuberkuløs syk forandrer bopel skal melding
herom skje til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler så vel den
syke selv som den husvert hvorfra — og hvortil vedkommende flytter
samt kretsens helserådsmedlem.

b. Ved bortsettelse av personer skal det skaffes attest for at
så vel den bortsatte som forpleieren og dennes husstand ikke lider
av smittsom sykdom. Det er forbudt kvinner som lider av venerisk
sykdom å ta tjeneste som amme eller barnepike.

c. Ved opptreden av sykdomstilfelle, som det kan være grunn
til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbond
eller husfar som har å gjøre anmeldelse herom overenstemmende
med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, til-
like dra omsorg for betryggende avsondring.

d. Mellom den syke og den som pleier ham (henne) og husets
øvrige beboere må det ikke være personlig samkvem.

e. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også
den — eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og
andre gjenstander som de benytter eller som den syke har benyttet
i de nærmeste dager før sykdommen brøt ut. Fødevarer må ikke
oppbevares i de rom hvor den syke oppholder seg.

28 febr. f. Inntil læge er kommet til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må alt samkvem mellom det sted, hvor sykdommen er opptrådt, og andre steder opphøre. Særlig må personer som hører til samme husstand som den syke, ikke ha noe samkvem med andre og ikke på noen måte delta i møter eller andre sammenkomster.

g. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke ligger. Sammenkomster i selskapelig eller annet øyemed må ikke holdes i det smittede hus eller på dets gårdsplass.

h. Når læge er kommet til stede, skal han foreløpig treffe de anordninger og forføyninger med hensyn til avsondringen av den syke, hans (hennes) husfolk og omgivelser, som sykdommens beskaffenhet krever, og for øvrig midlertidig gi de sanitære forskrifter som anses nødvendige. Det må overlates til lægens skjønn å meddele forskriftene i skriftlig form. Det må i ethvert fall nøye etterkommes, og er gjeldende til de tilbakekalles, oppheves eller forandres av helserådet eller dets ordfører.

i. Forsåvidt det leveres melk eller andre næringsmidler fra det sted hvor sykdommen er oppstått, må dette opphøre inntil tillatelse er meddelt av helserådets ordfører.

j. Barn fra den husstand hvor sykdommen er opptrådt må ikke søke skole før tillatelse er meddelt av helserådets ordfører. Opptrer sykdommen i lærerens husstand, og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må skolen lukkes inntil helserådets ordfører har gitt nærmere bestemmelse.

k. Så snart meddelelse om det inntrufne sykdomstilfelle og de i den anledning trufne forføyninger er kommet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføyninger som etter tilfellets beskaffenhet er nødvendige.

l. Skolebarn som antas å lide av utøy, skabb eller annen smittsom hudsykdom eller øyensykdom, skal sendes hjem av læreren som må gi dets foreldre eller foresatte skriftlig beskjed om at barnet ikke kan komme på skolen igjen før det er rent og smittefritt. På samme måte skal skolebarn, som læreren antar lider av annen smittsom sykdom, bli sendt hjem med skriftlig oppfordring om at læge må bli rådspurt.

m. Gang- og sengkler og andre gjenstander som har vært benyttet av personer som har lidt av smittsom sykdom eller har henstått i rom hvor disse personer har oppholdt seg, må ikke avhendes eller overlates andre til bruk forinnen de er rensset etter helserådets nærmere bestemmelser. Rom hvor personer lidende av smittsom sykdom har oppholdt seg, skal også renses etter helserådets anvisning. Utflytting av huset eller enkelte leiligheter kan påbys hvor farlig smittsom sykdom har opptrådt, for at huset eller leiligheten kan bli betryggende desinfisert. Ved innføring av brukte

møbler i kommunen skal eieren fremlegge attest for at møblene 28 febr. er fri for veggedyr eller smitte.

n. Med hensyn til basillebærere skal forholdes etter pålegg av helserådets ordfører for hvert enkelt tilfelle.

Om forholdsregler mot dem som utskiller tyfus eller paratyfus-basiller henvises til de derom ved kgl. resolusjon av 20 oktober 1933 for det hele land utferdigede forskrifter.

o. Såfremt det kan unngås, må smittsom syk ikke transporteres i kjøretøy som tjener til alment bruk. Har dette funnet sted, skal kjøretøyet desinfiseres således som helserådets ordfører bestemmer.

p. Helserådet kan påby avlusing av personer som er lusert, deres gang- og sengkler samt rom. Når et medlem av en husstand er lusert, har helserådet rett til å undersøke de øvrige medlemmer av husstanden.

q. Lik av personer som er død av smittsom sykdom utenfor herredet, må ikke bringes inn i herredet uten helserådets tillatelse og i tilfelle kun under iakttagelse av de forsiktighetsregler som helserådet måtte bestemme.

r. Lik må ikke ligge så lenge at de ved stank forårsaker ulempe. Hvis de sanitære forhold gjør det utilrådelig at lik ligger i hjemmet, kan helserådet beordre lik henlagt i likkapell eller likhus.

Andre sanitære forhold.

§ 19 a. Fartøyer, fiskeskøyter og lignende som ligger innen herredet er med hensyn til renhold og sunnhetsforhold underkastet helserådets bestemmelser. Ved mistanke om farlig smittsom sykdom ombord skal melding herom sendes helserådet snarest. Meldepikten påhviler skipsføreren eller høvedsmannen.

b. Ved offentlige vannposter, skoler, kirker, fabrikker og alle offentlige forsamlingslokaler, er det forbudt å bruke felles drikkekar. Drikkevannsinnetningen på disse steder må være godkjent av helserådet. Det er likeledes forbudt på skoler å bruke felles skrivemateriale, så som penner, blyanter, grifler og lignende. Bøker fra smittede hjem skal tilintetgjøres hvis de ikke kan desinfiseres på betryggende måte. Det samme gjelder bøker brukt av tuberkuløse elever. Disse regler gjelder også boksamlinger. Alle bøker i offentlig boksamling skal en gang årlig etterses av den som forestår boksamlingen sammen med tillitsmannen i helsesekretsen. Særlig skitne og utbrukte bøker skal kasseres.

c. Intet skolelokale eller forsamlingslokale må tas i bruk før det er godkjent av helserådet. Skolelokalenes bruk er underlagt helserådets tilsyn og kontroll.

28 febr. d. Huseiere er like overfor helserådet ansvarlige for at fraflyttede rom rengjøres ordentlig før nye beboere flytter inn.

e. Badning er forbudt i nærheten av kloakkutløp, eller hvor vannet på annen måte er forurenset således at sykdom kan oppstå som følge av badningen.

Alminnelige bestemmelser.

§ 20 a. Helserådet kan fritta fra disse forskrifter når det av særlige grunner anses påkrevd. Dette gjelder dog ikke bestemmelser som er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon, med mindre helserådet i henhold til den kongelige resolusjon har adgang til å gjøre unntak.

b. Helserådets ordfører som sammen med de øvrige medlemmer har tilsynet med sunnhetsforholdene, kan alltid treffe avgjørelser på helserådets vegne når hurtig inngripen er nødvendig, men saken skal snarest forelegges helserådet hvis det forlanges eller helserådets ordfører anser det nødvendig.

c. Hus- og grunneiere er personlig ansvarlige for at alle de plikter oppfylles som disse helseforskrifter pålegger dem og skal ikke kunne unnskyldes seg med forsømmelser fra sine folks eller leieres side. Er eieren ikke bosatt i herredet, må han (hun) for helserådet opgi en her bosatt person som på hans vegne skal sørge for at disse plikter oppfylles. Forsømmes disse, blir dog ansvaret hvilende på eieren med mindre helserådet har samtykket i at ansvaret skal bæres av stedfortreder som har erklært seg villig. En sådan innrømmelse kan dog tas tilbake av helserådet.

d. Så vel politiet som helserådets medlemmer skal straks melde til helserådets ordfører når de blir vitende om at helseforskriftene ikke følges eller når andre sanitære misligheter kommer til deres kunnskap, og helserådets ordfører plikter å sørge for at enhver anmeldelse om overtredelse av helseforskriftene blir fremmet.

e. Unnlater noen innen den frist som settes av helserådet eller dets ordfører å utføre noe som påhviler ham etter disse forskrifter eller helserådets lovlige beslutninger, kan helserådet på den skyldiges bekostning la utføre dette og hva det for øvrig er nødvendig for å hindre at forsømmelsene volder skade.

f. Et tilstrekkelig antall eksemplarer av disse helseforskrifter trykkes for kommunens regning så hver husstand kan få sitt eksemplar, likeså trykkes for kommunens regning i plakats form de spesielle forskrifter som er bestemt til oppslag, i så mange eksemplarer at hver bedrift m. v. kan få det nødvendige antall.

g. Overtredelse av disse forskrifter straffes etter den til enhver tid gjeldende lovgivning.

h. Disse forskrifter trer i kraft 3 — tre — måneder etter at 28 febr. de er stadfestet.

i. Om særlige helseforskrifter og næringsforskrifter m. v. som gjelder for hele landet, se fortegnelse i Norsk Lovtidende nr. 39 — 1939 side 1059—1061, med senere tillegg bl. a. lov om rotteutryddelse av 5 juli 1946.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

28 febr.

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 og § 65 i brannlova frå 15 august 1908 fastset departementet i samsvar med vedtak av Samnanger heradstyre 25 oktober 1947 at bygnings- og brannlova vert gjeldande for Tysse krins av Samnanger herad, Hordaland fylke, innafor desse grensene:

Frå Stølselva sitt utløp i sjøen fylgjer grensa elva ca. 160 m til punkt B som har koordinater i landsnettet $\div 16.730$ Y 263.770 X. Herifrå går grensa nordaustleg (retningsvinkel $53^{\circ} 30'$) til punkt C på innre Tysse utmark — koord. $\div 15.850$ Y 264.380 X. Vidare går grensa nordleg (retn. v. $10^{\circ} 30'$) til punkt D på Hagamulen — ryggen — koord. $\div 15.600$ Y 265.180 X. Herifrå går grensa vestleg (retn. v. $274^{\circ} 20'$) ca. 400 m til sjøen ved Hagamulen. Vidare vert reguleringsområdet begrensa av sjøen til utgangspunktet A ved Stølselva.

Grensene er teikna inn på eit kart som ligg i departementet.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

28 febr.

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 fastset departementet at lova vert gjeldande for et område i Norddal herad, Møre og Romsdal fylke, innafor desse grensene som er teikna inn på et kart som ligg i departementet:

Frå Steinbryggja i Muribyen går grenselina nordetter til bakkefoten på nordsida av bygdevegen. Herifrå i nordaustleg leid etter bakkefoten fram til Valldøla ved Devolds vasspumpe. Vidare i ei rett line over Valldøla til eit punkt ved nordvestre hjørna av det gamle sementstøperiet (nå mek. verkstad). Frå dette punkt går lina rett frå elvebradden til utmarksgjerde ved K. J. Rødset sitt sandtak og i austleg leid. Frå sandtaket går grenselina etter bakkefoten og fyl utmarksgjerdet i sudaustleg retning fram til det punkt då den fell saman med den nordre grenselina som tidlegare er godkjendt for Sylte byggjeområde. Grensa for det utvida byggjeområde støyter her mot sud til Sylte byggjeområde ved ei rett line fastsett av dei nordvestre hjørna på K. J. Rødset sitt vaskehus og sagbruk og gjeng frå skjæringspunktet i utmarksgjerde over Valldøla

28 febr. til elvebradden i Muriskogen. Frå dette punkt i Muriskogen fyll grensa den vestlege elvebradden i sudleg leid fram til det synste punkt på øyra ved Elvaosen. Grensa mot sud, frå Elvaosen i vestleg leid fram til Steinbryggja i Muribugen, er sjøen so langt ut som privat eigedomsrett strekkjer seg.

2 mars. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Med heimel i § 22 i jaktlova frå 20 mai 1899 og kgl. resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette gjeve løyve til å nytta veronal til fangst av rovdyr i Landvik herad, Aust-Agder fylke.

Gifta må ein ikkje leggja ut fyre 1 november og ho må samlast inn innan 1 mai kvart år.

Dette løyve gjeld til so lenge.

Brot på fyresegna vert straffa.

3 mars. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I medhold av kgl. resolusjon av 24 februar 1939 fastsetter departementet med dette i samsvar med lov av 25 juni 1935 nr. 12 § 15 at den som i Nes herred, Akershus fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonsvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 april 1948 skal ha bevilling.

5 mars. **Lov om margarinprodukter.**

Nr. 1.

•VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 17 februar 1948 sålydende:

§ 1. Som margarinprodukt regnes i denne lov:

1. Margarin, det vil si et hvert vannholdig fettprodukt av hvilken som helst opprinnelse, blanding eller sammensetning, som inneholder noe fettstoff som ikke er framstilt av melk, og som er bestemt til eller egnet til å erstatte smør.
2. Fettemulsjon, det vil si et hvert vannholdig fettprodukt av hvilken som helst opprinnelse, blanding eller sammensetning som inneholder noe fettstoff som ikke er framstilt av melk, og som er bestemt til eller egnet til å erstatte melk eller fløte.
3. Matfett, det vil si rent spiselig fettstoff, fast eller flytende, av hvilken som helst opprinnelse, blanding eller sammensetning som inneholder noe annet fettstoff enn melkefett, svinefett eller råtalg.
4. Margarinost (margarinmysost) det vil si et hvert produkt av fett og ostemassee (mysostmassee) som inneholder noe fettstoff som ikke er framstilt av melk.

5. Enhver blanding av fett og andre stoffer, når blandingen er bestemt til eller egnet til å erstatte produkt som nevnt under punkt 1—4 eller melk og melkeprodukter (herunder iskrem), svinefett eller råtalg. 5 mars. Nr. 1.

Et margarinprodukt omfattes av loven, selv om det ved farging er gitt et utseende som tydelig skiller det ut fra det tilsvarende naturprodukt.

I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement med bindende virkning om et produkt skal regnes for å høre under en av de vare-sorter som er nevnt ovenfor.

§ 2. I bygning som hører til anlegg hvor det tilvirkes margarinprodukt eller i lokale, som ved dør, innebygd gang eller vei, rørledning eller lignende står i umiddelbar forbindelse med sådan bygning må ikke tilvirkes, behandles, lagres eller pakkes melk og melkeprodukter, herunder iskrem, uten til eget bruk. Departementet kan bestemme at alt salg av smør og fløte fra margarinfabrikk skal være forbudt.

I bygning som hører til anlegg hvor det tilvirkes, sammeneltes, pakkes eller lagres melk og melkeprodukter, herunder iskrem, til salg eller fordeling, eller i lokale som ved dør, innebygd gang eller vei, rørledning eller lignende står i umiddelbar forbindelse med sådan bygning må ikke tilvirkes margarinprodukter.

Margarinprodukt eller fettstoff som er anvendelig til margarin-tilvirkning, må dersom det er bestemt for salg eller fordeling — ikke finnes i rom hvor det tilvirkes eller behandles melk eller melkeprodukter (herunder iskrem).

§ 3. Enhver som vil tilvirke margarinprodukt til salg eller fordeling skal anmelde dette til vedkommende departement minst 2 måneder før virksomheten skal begynne. Departementet kan la de for virksomheten bestemte lokaler, maskiner, redskaper og utstyr besiktige enten ved den for virksomheten oppnevnte kontrollør eller av stedets helseråd eller av noen annen som dertil bemyndiges. Finnes lokalene eller maskiner, redskaper eller utstyr uskikket for det påtenkte øyemed, må virksomheten ikke begynne føre enn manglene er rettet. Flyttes virksomheten til et annet sted skal dette anmeldes og de nye lokaler m. v. godkjennes på samme måte som for en ny bedrift.

Tilvirkningen kan uten departementets samtykke ikke skje i bygning hørende til anlegg, hvor noen annen driver sådan virksomhet. Tilvirkeren plikter å føre bok over produksjonen. Ved årets begynnelse skal han gi landbruksdirektøren nøyaktig oppgave over størrelsen av det foregående års produksjon av margarinprodukter og over den til framstillingen av hver av disse i det samme tidsrom

5 mars. anvendte mengde av forskjellige fettstoffer samt av smør, fløte og Nr. 1. melk.

Produksjonen må foregå på en renslig og i hygienisk henseende fullt ut tilfredsstillende måte i samsvar med regler som departementet fastsetter.

Dersom en godkjent virksomhet ikke holder lokaler eller maskiner, redskaper eller utstyr i forsvarlig stand, eller dersom vilkårene i foregående ledd ikke overholdes, kan departementet nekte virksomheten å tilvirke margarinprodukter inntil manglene er rettet. Beslutningen herom kan i tilfelle kreves gjennomført med politiets hjelp.

§ 4. For margarinprodukt, som tilvirkes for salg eller fordeling, falbys, forhandles eller fordeles, innføres eller utføres, gjelder følgende bestemmelser:

Matfett må ikke inneholde mindre enn 99,5 vekt pst. fett og vanninnhold må ligge mellom grensene 0 og 0,50 vekt pst.

Margarin må ikke inneholde mindre enn 80 vekt pst. fett og vanninnholdet må ligge mellom grensene 0,5 vekt pst. og 16 pst.

Fettemulsjon må ikke inneholde mindre enn 50 vekt pst. vann. Departementet kan fastsette bestemmelser om hva margarinost og margarinmysost skal inneholde av fett og andre stoffer.

Margarinprodukt må ikke være tilsatt helseskadelig fargestoff og ikke annet konserveringsmiddel enn koksalt. I tvilstilfelle avgjør departementet med bindende virkning om et fargestoff skal anses helseskadelig.

§ 5. Departementet kan bestemme at margarin som tilvirkes for salg eller fordeling, falbys, forhandles eller fordeles, skal inneholde en viss prosent norsk smør.

Departementet fastsetter nærmere regler herfor, herunder om kontrollen med at reglene gjennomføres.

§ 6. Fettemulsjoner som tilvirkes, innføres eller utføres, forhandles eller fordeles skal tilsettes et fargestoff så de tydelig skiller seg fra melk og fløte. Denne bestemmelse gjelder også fettemulsjoner som anvendes i bakerier eller konditorier, til spiseis eller liknende. Departementet bestemmer hvilken farge som skal tilsettes og mengden herav.

Departementet kan bestemme at margarinost og margarinmysost på samme måte som ovenfor nevnt skal tilsettes en farge som tydelig skiller den fra de ekte produkter.

§ 7. Departementet utferdiger regler om reklame for og merking av margarinprodukter med sikte på å hindre at margarinprodukter falbys, forhandles eller fordeles, utstilles, averteres, reklameres, innføres eller utføres på noen måte som kan vekke tvil om produk-

tets opprinnelse, art eller sammensetning eller som kan muliggjøre forveksling med melk, fløte eller produkter av melk og fløte eller med andre margarinprodukter. Herunder kan bestemmes at det skal være forbudt å påføre emballasjen for margarinprodukter andre merker, angivelser, bilder eller liknende enn slike som departementet tillater. 5 mars, Nr. 1.

Departementet kan gi bestemmelser om emballasje og pakkingsform for margarinprodukter som holdes til salg eller fordeling, sendes, utstilles eller utdeles som vareprøve eller som innføres eller utføres.

Det er forbudt å falby, forhandle eller fordele, utstille, avertere eller reklamere, innføre eller utføre margarinprodukt når varen er tilvirket av en bedrift i hvis firma finnes ordene melk, fløte, smør, meieri, ysteri eller seter eller gjengivelse av disse ord på fremmed språk.

§ 8. Blanding av fett og andre stoffer som nevnt i § 1 punkt 5, må ikke tilvirkes uten tillatelse av departementet. Det kan settes vilkår for tillatelsen.

§ 9. Margarinprodukt som innføres fra utlandet skal i forbindelse med de betegnelser som fastsettes etter denne lov tillike være påstemplet eller påtrykt ordet utenlandsk i størrelse og form som departementet bestemmer.

Er et produkt ved innførslen ikke merket som fastsatt i denne lov eller i bestemmelse som er gitt i medhold av loven, blir vedkommende vare ikke å utlevere fra tollboden før manglene er avhjulpet. Utgiftene hermed utredes av varemottakeren.

Departementet kan tillate at margarinprodukt som utføres blir tilvirket, emballert og merket etter de regler som gjelder i det land varen blir utført til.

§ 10. Tilsynet med at lovens regler om tilvirking av margarinprodukter blir overholdt, besørges av særskilte kontrollører som tilsettes av departementet. Kontrollørenes godtgjørelse fastsettes av departementet.

Departementet utferdiger instruks for kontrollørenes virksomhet og treffer de nødvendige bestemmelser om benyttelse av sakkyndig bistand samt om betaling for denne. En kontrollør har adgang til et hvert ham underlagt anlegg eller del av anlegg hvor margarinprodukter eller noe til produksjonen bestemt stoff tilvirkes eller finnes. Han kan også besiktige en hver beholdning av margarinprodukter hos tilvirkere, forhandlere eller store forbrukere. Virksomhetens bestyrer er forpliktet til på begjæring å gi forklaring om de forhold som vedrører tilsynet. Kontrolløren har rett til å utta prøver samt til å etterse de i § 3 nevnte bøker, undersøke de rå-

5 mars. produkter som anvendes ved tilvirkningen, inspisere lokalene og
Nr. 1. inventaret samt undersøke arbeidernes sunnhetstilstand.

For prøver som i kontrolløyemed uttas hos tilvirker eller fra
lager som tilhører ham, betales ikke vederlag.

Kontrolløren er forpliktet til å hemmeligholde de drifts- og for-
retningsforhold som han gjennom sin virksomhet måtte bli bekjent
med samt til å avholde seg fra etterligning av de av vedkommende
driftsherre hemmeligholdte innretninger og framgangsmåter som
derunder er kommet til hans kunnskap.

§ 11. Til dekning av de utgifter som er forbundet med det
under § 10 nevnte tilsyn med tilvirkningen og øvrige omkostninger
ved kontrollen, betaler bedriftene en avgift som utregnes på grunn-
lag av deres produksjon av margarinprodukter.

Av margarinprodukt som innføres fra utlandet, betales til-
svarende avgift beregnet på grunnlag av innførselsmengden. Av-
giften betales i dette tilfelle av importøren til tollvesenet ved varens
fortolling.

Departementet fastsetter avgiftens størrelse og gir de nærmere
regler for dens beregning og oppkreving. Reglene om inndriving
av og fortrinsrett for formues- og inntektsskatt til staten gjelder
tilsvarende.

§ 12. Departementet kan gi nærmere regler til gjennomføring
av loven.

Departementet kan gi dispensasjon fra lovens bestemmelser
for produsent som er medlem av godkjent salgssammenslutning,
og kan også ellers i særlige tilfelle dispensere fra lovens bestem-
melser.

For meddelelse av dispensasjon kan departementet sette vilkår.

Departementet kan bestemme om og i hvilken utstrekning denne
lov og regler som er gitt i medhold av loven skal komme til anven-
delse på den som tilvirker margarinprodukt til bruk i egen nærings-
virksomhet.

§ 13. For så vidt forholdet ikke rammes av noen strengere
straffebestemmelser straffes med bøter:

1. den som falholder margarinprodukt under andre betegnelser
enn tillatt etter denne lov eller forskrifter utferdiget med hjem-
mel i den.
2. den som gjør seg skyldig i andre overtredelser av nærværende
lov eller de med hjemmel av denne utferdigede forskrifter.
3. den som selger eller falholder margarinprodukt som er fram-
stilt av sunnhetsskadelige råstoffer. Produktene kan inndras
ved dom hos den skyldige eller andre som han har overdratt
dem til.

En overtredelse straffes også når den er begått av uaktsomhet. 5 mars.

Den som kjennes skyldig i overtredelse av denne lovs §§ 4, 5 Nr. 1. eller 6 kan også fradømmes retten til å tilvirke margarinprodukter for en tid av fra 1 måned inntil 5 år. Den som er fradømt rett til å tilvirke margarinprodukter kan ikke være disponent eller direktør eller inneha ledende stilling hos noen enkeltmann eller selskap som driver tilvirking av margarinprodukter eller hos sammenslutninger av slike tilvirkere. Heller ikke kan han være styremedlem eller ha annet tillitsverv i selskap eller sammenslutning som nevnt.

Er overtredelsen foretatt av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en sammenslutning, kan bøtestraff og tap av retten til å tilvirke margarinprodukter også idømmes den som det er handlet på vegne av.

§ 14. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra samme tid oppheves lov av 24 juni 1931 om margarin og margarinost m. v. Bestemmelser gitt i medhold av sistnevnte lov gjelder fortsatt inntil de blir opphevet eller avløst av nye bestemmelser.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 5 mars 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring av midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket. 5 mars. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 17 februar 1948 sålydende:

I midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 9 annet ledd.

Bestemmelsene i lov om margarinprodukter om hva som skal forstås med margarin gjelder tilsvarende. Departementet avgjør i tvisttilfelle med bindende virkning hva som skal forstås med meieri.

§ 16 første ledd.

Tilvirker av margarin som gjør seg skyldig i unnlatelse av å betale avgift ved forfallstid kan også fradømmes retten til å tilvirke margarin for en tid av fra 1 måned inntil 5 år. Den som er

- 5 mars. fradømt retten til å tilvirke margarin kan ikke være disponent eller
 Nr. 2. direktør eller inneha ledende stilling hos noen enkeltmann eller selskap som driver tilvirkning av margarin eller hos sammenslutninger av slike tilvirkere. Heller ikke kan han være styremedlem eller ha annet tillitsverv i selskap eller sammenslutning som nevnt. Er overtredelsen foretatt av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en sammenslutning, kan bøtestraff og tap av retten til å tilvirke margarin også idømmes den som det er handlet på vegne av.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 5 mars 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

- 5 mars. Lov om erstatning for hvalkokerier og hvalbåter
 Nr. 3. og bruk av hvalkokerier og hvalbåter i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940, samt erstatning for overtatt hvalolje, spermasettolje og biprodukter i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 7 juni 1940.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 mars 1948 sålydende:

§ 1. Erstatningen for rekvirering av hvalkokerier, hvalbåter, hvalolje, spermasettolje og biprodukter i medhold av de provisoriske anordninger av 22 april, 18 mai og 7 juni 1940 skal fastsettes av en skjønnsrett oppnevnt av Høyesterett.

Denne skjønnsrett skal også avgjøre om kokerier og hvalbåter som ikke var på fangst sesongen 1939—40 har krav på erstatning og skal i tilfelle fastsette sådan erstatnings størrelse.

Skjønnsretten har også kompetanse til å pådømme erstatningskrav som eierne av kokerier som ikke er rekvirert i medhold av de provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940 mener å ha mot Staten som følge av disposisjoner truffet av offentlige myndigheter.

Skjønnsretten skal ha fem medlemmer og fem personlige varamenn. Formannen, nestformannen og deres varamenn skal fylle villkårene for å være Høyesterettsdommere. To medlemmer og to varamenn oppnevnes etter forslag av De Norske Hvalfangstselskapers

Forbund. Forslaget skal omfatte minst det dobbelte antall. Minst 5 mars tre medlemmer og deres varamenn skal ha innsikt i hvalfangst- Nr. 3. forhold.

Utgiftene ved skjønnsretten bæres av statskassen.

§ 2. Erstatningskrav framsettes av rederiene for Nortraships kontor i Oslo innen 6 uker etter nærværende lovs ikrafttreden. Ellers faller kravene bort.

Skjønnsretten kan gi oppreisning etter reglene i domstolsloven.

Nortraship gjennomgår kravene og anviser beløpet til utbetaling såfremt kravet finnes i orden, i samsvar med denne lov, jfr. § 14. I motsatt fall forhandler Nortraship med rederiet om de punkter hvorom det måtte herske uoverensstemmelse.

Oppnås ikke enighet, oversendes kravet til skjønnsretten med rederiets og Nortraships bemerkninger.

Skjønnsrettens avgjørelse er endelig så langt den inneholder et skjønn. Men ellers kan avgjørelsen ankes inn for Høyesterett på grunn av feil i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. Ankefristen er 3 uker fra den dag meldingen om avgjørelsen er mottatt. Skjønnsretten avgjør hvorvidt og i hvilken utstrekning en anke skal ha oppsettende virkning på utbetalingen av skjønnserstatningen.

Ellers kommer, så langt de passer, skjønnslovens regler om rettslige skjønn til anvendelse for så vidt ikke annet framgår av denne lov.

Ved utbetaling av bruks-, amortiserings- og utjevningserstatning kan inntil 50 % tilbakeholdes til sikkerhet for skatter som faller på erstatningen.

§ 3. Som erstatning for totaltap av hvalkokeri tilkjennes det beløp som er fastsatt som kokeriets justerte forliserstatning med tillegg av 7,585 %. Erstatningen utbetales i norske kroner.

Videre tilkjennes en utjevningserstatning på 7 % p. a. beregnet på grunnlag av den justerte verdi i norske kroner og uten tillegg av 7,585 % fra forlis- eller kapringsdagen til oppgjørsmiddagen for Nortraship, 30 september 1945. For tiden fra 30 september 1945 til utbetalingsdagen forrentes beløpet med 1 — en prosent p. a. Utjevningserstatning og renter utbetales i norske kroner.

§ 4. Hvalkokeriene anses overtatt av Staten på rekvireringsdagen i fullt reparert stand. Skader som på den dag ikke var reparert, og omkostninger som har vært nødvendige for å bringe kokeriet i full stand, betales av rederiet med beløp som er betalt av Nortraship med fradrag av assuranceerstatninger.

Kokeriene forutsettes tilbakelevert av Staten i fullt reparert stand.

Erstatning tilkjennes videre for verdien av ombordværende bunkers, proviant og annet forråd og utstyr på rekvireringsdagen

5 mars. (jfr. § 8). Erstatning tilkjennes for utgifter ved å fjerne forandringer ombord som rederiet ikke kan ansees forpliktet til å akseptere.

Nr. 3.

Hvalkokeriene ansees overtatt på det sted hvor de befant seg på rekvireringsdagen, og ansees tilbakelevert på det sted hvor de befant seg på tilbakeleveringsdagen. Posisjonserstatning blir ikke å beregne.

§ 5. Erstatning for verdiforringelse ved slit og elde tilkjennes de kokerier som var i behold etter krigen etter en amortiserings-sats på 7 % p. a. Til grunn for amortiseringen legges de justerte verdier i norske kroner og uten tillegg av 7,585 %.

Amortiseringserstatningen regnes fra rekvireringsdagen til 30 september 1945.

§ 6. Som erstatning for innteksttap og administrasjon tilkjennes 5 % p. a. av kokeriets verdi, beregnet som i foregående paragraf, fra rekvireringsdagen til den 30 september 1945 — for tapt kokeri til den dag kokeriet gikk tapt.

De erstatningsbeløp som omhandles i denne og foregående paragraf, forrentes for tidsrommet mellom 30 september 1945 og utbetalingsdagen overensstemmende med § 3 siste ledd.

§ 7. Utgifter i forbindelse med fangstsesongen 1939—40 som er påløpet før rekvireringsdagen, betales av rederiet. Dessuten betaler rederiet forseilingsutgifter for den tid som regnes å medgå for kokeriet fra det sted dette befant seg på rekvireringsdagen og til lossehavn. Det regnes med ordinær seilingstid inklusive vanlig lossetid i lossehavn. Til forseilingsutgifter regnes: Utgifter til brenselolje, sjø- og krigsassuransse, havneutgifter, utgifter til sweeping av tanker samt hyrer (eventuelt inklusive krigsrisikotillegg) og proviantutgifter til skipsmannskap.

For kokeri som på rekvireringsdagen hadde fangstmannskap ombord, betaler rederiet også hyrer (eventuelt inklusive krigsrisikotillegg) og proviantutgifter til dette for den tid, som beregnet etter foranstående regler, ville medgå for kokeriet til nærmeste havn hvor avmønstring kunne finne sted.

§ 8. I erstatningsbeløpet etter §§ 3—6 fratrekkes:

1. Utgifter i rekvireringstiden til varige forbedringer ombord, men ikke utover den merverdi som forbedringen skjønnnes å representere for eieren ved rekvireringens opphør.
2. Verdien ved kokeriets tilbakelevering av ombordværende bunkers, proviant og annet forråd og utstyr.
3. Utgifter som Nortraship har betalt for rederiets regning, herunder avdrag og renter på eierens lån på kokeriet.
4. Renter av utlegg som Nortraship har hatt etter 1 % p. a.

§ 9. Erstatning for tapte hvalbåter og for bruk av hvalbåter 5 mars.
 betales overensstemmende med de skjønn som er avgitt av den av Nr. 3.
 den norske regjering den 9 oktober 1940 nedsatte skjønnskommission.
 Disse skjønn som nå er avhjemlet for samtlige rekvirerte hvalbåter,
 er bindende for så vel Staten som rederiene.

Den erstatning og godtgjørelse som tilfaller hvalbåtene etter denne paragraf 1ste ledd fordeles på de enkelte selskaper etter følgende puljeordning:

Alle forliserstatninger for hvalbåter slås sammen til en sum og fordeles pro rata på de tapte hvalbåter på grunnlag av de opprinnelig fikserte verdier for tapte hvalbåter (verdien pr. 8 juli 1940). Det samme gjøres med de amortiseringsgodtgjørelser som tapte hvalbåter har opptjent til forlis- eller kapringsdagen.

Bruksgodtgjørelsen for alle rekvirerte hvalbåter til og med 30 september 1945 slås likeledes sammen i en sum og fordeles på alle hvalbåter på basis av de opprinnelige verdier (verdien pr. 8 juli 1940), uansett tidspunktet for en hvalbåts tap eller tilbakelevering.

All amortiseringsgodtgjørelse i hele rekvisisjonstiden for båter i behold følger hver enkelt båt.

Bruksgodtgjørelse og amortiseringsgodtgjørelse for hvalbåter løper fra rekvireringsdagen 18 mai 1940 og til tilbakeleveringsdagen, for forliste hvalbåter til forlisdagen, for kaprede båter til kapringsdagen.

Puljeoppgjøret foretas av De Norske Hvalfangstselskapers Forbund.

Forliserstatning, bruks- og amortiseringsgodtgjørelse utbetales i norske kroner. Renter erlegges med 1 % p. a. av de beløp som etterhvert er innkassert av Nortraship vedrørende hvalbåter fra beløpenes inngang til 30 september 1945. Fra denne dag erlegges renter etter samme regler som er fastsatt i § 6, 2. ledd, jfr. § 3 siste ledd.

§ 10. De i nærværende lovs § 4 fastsatte regler får også anvendelse på hvalbåter. Det samme gjelder bestemmelsen i § 8.

§ 11. Oppgjør for hvalolje, spermasettolje og biprodukter fra fangstsesonen 1939—40 skjer etter følgende regler:

1. De av Staten innkasserte beløp for hvalolje solgt av selskapene til Storbritannia før 9 april 1940 erstattes etter en verdi av £ 2 382 420.16.8.
2. De av Staten innkasserte salgs- og assuransebeløp for spermasettolje erstattes etter en verdi av \$ 325 460.40 og £ 19 731.12.9.
3. Selskapene erholder det av Staten netto innkasserte salgsbeløp for biprodukter.

5 mars. 4. Selskapene erholder også andre beløp som Nortraship måtte
Nr. 3. ha innkassert og som ikke inngår under de i denne paragraf
spesifiserte poster.

5. Den av Staten overtatte hvalolje 53 116,866 tonn erstattes etter
en pris av £ 23.10.0 pr. tonn.

6. Foruten mora-renter som kjøperne måtte ha betalt, erlegges
renter med 1 % p. a. av de beløp som faktisk er innbetalt.
Renter beregnes fra den tid pengene er inngått, til betaling
finner sted.

7. Til fradrag kommer lagringsutgifter, assurance, skipningsut-
gifter etter 82 sh. pr. tonn og andre utgifter som er påløpet
i forbindelse med levering av olje til effektivering av de salgs-
kontrakter som var inngått av selskapene, liksom prisfradrag
etter disse kontrakter.

8. Samtlige erstatninger utbetales i norske kroner.

De Norske Hvalfangstselskapers Forbund foretar fordeling på
de enkelte selskaper etter de mellom selskapene fastsatte regler
og avtaler — med befriende virkning for Staten.

§ 12. §§ 3—10 i denne lov kommer kun til anvendelse på hval-
kokerier og hvalbåter som var på fangst i sesongen 1939—40. For
kokerier og hvalbåter som ikke var på fangst i nevnte sesong av-
gjør skjønnsretten om det skal ytes erstatning og fastsetter i det
enkelte tilfelle erstatningens størrelse.

§§ 3—11 i denne lov kommer ikke til anvendelse på kokerier
og hvalbåter og for oppgjør for olje, for så vidt ikke vedkommende
rederi innen 1 desember 1947 har godtatt lovens retningslinjer for
oppgjør for samtlige kokerier og hvalbåter tilhørende vedkommende
rederi og for oppgjøret for oljen og biprodukter. Skjønnsretten
fastsetter i slike tilfelle erstatningen på fritt grunnlag.

§ 13. Omregning av pund sterling til norske kroner skjer etter
en kurs av kr. 20 pr. pund sterling. Omregning av U. S. A.-dollar
til kroner skjer etter en kurs av kr. 4,96 pr. dollar.

§ 14. De nærmere regler om gjennomføringen av loven fast-
settes av Kongen eller den Kongen bemyndiger.

§ 15. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 5 mars 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

5 mars.

Med heimel i mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd av 30 juni 1947 blir bestemt:

§ 1. Sosialdepartementet kan oppnevne et lønnsutvalg for hele landet samt lokale lønnsutvalg i den utstrekning Sosialdepartementet bestemmer. Utvalgenes oppgave skal være å gi prismyndighetene opplysninger og uttalelser om lønns- og arbeidsvilkår.

Utvalgene oppnevnes for ett år om gangen og skal ha en formann og to andre medlemmer. Ett medlem blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening og ett medlem etter innstilling fra Arbeidernes faglige Landsorganisasjon, i begge tilfelle med personlige varamenn.

Utgiftene til utvalgene utredes av Statskassen. Sosialdepartementet fastsetter vederlaget til medlemmene.

Sosialdepartementet gir nærmere forskrifter om utvalgenes virksomhet og virkeområde.

§ 2. Enhver har plikt til å gi utvalgene de opplysninger de krever for å gjennomføre sine oppgaver etter § 1 og etter de forskrifter som blir gitt med heimel i § 1.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

5 mars.

I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers §§ henholdsvis 5 og 4 — slik:

a. etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første ledd og § 4, til 0, og etter § 3, annet ledd, til 100 dekar, samt

b. etter jordkonsesjonslovens § 1, første ledd, til 0, og etter § 1, tredje ledd, til 50 dekar,

for Nord-Odal herred, Hedmark fylke.

II. Kongelig resolusjon av 2 april 1917 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensene for samme herred oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.